Այդց և սրա նման անձնուռնուտ-թիւնները տեսնելով, կամաց-ակամայ յիշում ես Գիրքս Վ կամեռ-ցիկոսին։ Սա ևս հոգևորականաս-թիւնն էր մեր հոգևորականաս-թիւնն էլ։ միայն մեզ հոգևորականաս-թիւնն էր, որ ոչ թիւ էր միայն խառնուածքն չէր գնում բա-սաստարչական, քաղաքական և կա-թոլիկ հոյների մէջ, բայց և ամենն միջոցներով նպաստում էր որ հա-յոց գաղութներում ընդունեն այ-լազգաստան հոյների մանուսկիները։

Գիրքիս կարող ենք ասել, որ հայոց ազգաստիան գոյաստիան գիրքն չարա թիւ է։ Հինգ գարերի ընթացքում Գիրքս Վ-ազգը միայն մեն ծ հոգևորական էր, գաղտկ և միայն մեն ծ մարդ էր, որ ազ-գի